

"Soturien jouset ovat poikki, mutta maassa makaaviin palaa voima." (1 Sam. 2:4)

Hyvää syksyä!

Olipa merkillinen jae tälle päivälle Päivän Tunnussanassa! En ole koskaan aikaisemmin kiinnittänyt siihen mitään huomiota, mutta juuri tällä hetkellä se on kuin täsmäilmaus omille tunteilleni. Miten kiitollinen siis saan olla tällaisestakin jakeesta Raamatussa! Tänään sain jakeesta puhekaverin itselleni. Eilisen jumalanpalveluksen jälkeen olen nimittäin ollut "maassa" ja perin allapäin.

Minulla oli eilen saarnavuoro. Tekstinä oli Jeesuksen kertomus epärehellisestä taloudenhoitajasta, jonka viisautta hän lopuksi kehuu. Jumalanpalveluksen vetäjänä toimi seurakuntamme johtokunnan puheenjohtaja, Y-san. Tilaisuuden päätyttyä Y-san nousi tympääntyneen oloisena ja sanoi ääneen itsekseen ja kaikkien kuullen: "En ymmärtänyt mitään (saarnasta)! Päätä särkee. Lähdän kotiin."

Jumalanpalveluksessa oli muutenkin vain kuusi ihmistä minun lisäksi. Sen jälkeen oli evästauko ennen tunnin kestäväää "raamattukoulua", jota pidän kerran kuukaudessa. Siihen jäi vain kolme ihmistä. Y-san ei ole ollut koskaan aikaisemminkaan siinä mukana. Tällä kertaa vuorossa oli Kolossalaiskirje.

Midorigaokan seurakunta täyttää kolmen vuoden kuluttua 50 vuotta. Mikä on sen tulevaisuus? Olen ajatellut, että kasvun edellytyksenä olisi seurakuntaväki, joka itse kaipaa ja rakastaa Raamatun sanan äärellä kokoontumista yhdessä muiden kanssa ja myös rukoilee päämäärätietoisesti yhdessä. Minun oma osuuteni olisi lähinnä avustustyö syvemmälle Raamatun sanan aarteisiin tutustuttamisessa. Koen, että minun aseeni tässä hengellisessä työssä on rukouksen lisäksi vain "jousi" tai Hengen "miekka", joka on Jumalan Sana (Ef. 6:17).

Eilen kuitenkin tämä ainut aseeni ikään kuin meni poikki. En osakaan käyttää sitä! En osaa selittää Sanaa ymmärrettävällä ja ihmisiä koskettavalla tavalla. Seurakunta ei pidä opetustani kuuntelemisen arvoisena. Mitä siis enää voin tai kykenen täällä tekemään, kun en saa seurakuntaa innostumaan edes sen omasta parhaasta? Onneksi päivän tunnussana päättyi lupaukseen: "maassa makaaviin palaa voima".

Ensi sunnuntain (29.9.) evankelioimiskokous

Kaksi viikkoa sitten olin kyllä toiveikas ja tyytyväinen seurakuntalaisiini. He jäivät taittelemaan kokousmainoksia ja lupasivat jakaa niistä yhdessä 500 kappaletta, niin että minun osuudekseni jäi vain tuhat kappaletta. Olemme kutsuneet vierailulle luterilaisten radio-ohjelmien koordinaattorin, pastori Kanjin. Hän saarnaa ja jumalanpalveluksen jälkeen esittää vanhaa japanilaista popmusiikkia ja kansanmusiikkia sekä laulattaa yleisöä. Toivomme, että tämä alentaisi kirkon kynnystä ihmisille.

Syyskuun alkupuoli

on ollut tavallista kiireisempi. Siihen on sisältynyt paljon kokoustamista ja käymistä Kobessa. On ollut WJELC:n ja lähetysten välinen kontaktikomitea, NLM:n johtokunta, teologisen seminaarin johtokunta, NLM:n (ja Kylväjän) lähettien syyskokous sekä Bantanin alueen työntekijöitten kokous. Oheisessa kuvassa työntekijöitten puoliset pitävät omaa kokoustaan viereisessä huoneessa Yashiron kirkolla.

Lähettiläkokous oli kaksipäiväinen. Toisen päivän aamuna lähdin kävelemään tuttua reittiä vuorelle. Vastaan tuli monia tuttuja kymmenen vuoden takaa. Palatessani päätin soittaa leskirouva Pikkulännen ovikelloa, vain tervehtiäkseni lyhyesti ovella. Pikkulänsi kävi nimittäin raamattupiirissäni monen vuoden ajan silloin, kun asuin Kobessa. Avaamaan tuli hänen tyttärensä Yukiko. Yukiko kertoi, että hänen äitinsä (95 v.) on nykyään täysin liikuntakyvytön eikä aina edes tunnista tyttärtään. Yukiko halusi, että tulisin sisälle tapaamaan hänen äitiään.

Siellä äiti makasi sängyssään silmät kiinni. Yukiko kertoi, että hän on ruvennut laulamaan ”Jeesus parhain ystäväni” ja ”Jeesus mua rakastaa” -lauluja aina silloin kuin äiti on kovin ahdistunut. Silloin äiti on rauhoittunut. Hän myös kertoi, että hänen äitinsä uskoo Jeesukseen ja tykkää Jeesuksesta, samoin kuin kristinuskosta. Buddhalaisuutta äiti sen sijaan inhoaa eikä pidä siitä, kun Yukiko lukee sutria ääneen perheen alttarin edessä, samassa huoneessa, jossa äidillä on sänky. Yukikon mukaan äiti on myös esittänyt toivomuksen, että hän saisi kristilliset hautajaiset.

Niinpä aloin ehdottaa Yukikolle, että äiti kastettaisiin. Tytär hyväksyi heti ehdotukseni ja aloimme miettiä, milloin voisimme tavata läheisen Aotanin seurakunnan pastoria ja keskustella asiasta. Sitten äiti heräsi ja avasi silmänsä, hymyili hiukan minut nähdessään. Juttelin hänelle jotain, kerroin jotain Jeesuksesta ja rukoilin, myös Isä meidän -rukouksen. Kysyin myös, haluaisiko hän tulla kastetuksi. Ymmärtääkseni hän nyökkäsi hiukan vastaukseksi. Sovin Yukikon kanssa seuraavasta tapaamisesta.

Pari päivää myöhemmin Yukiko soitti ja sanoi alkaneensa epäillä, voiko äitiä sittenkään kastaa. Miten voisi varmistaa äidin oman tahdon asiasta, kun hän ei enää kykene puhumaan (ehkei ollenkaan?). Sitä paitsi Yukiko itse on poikkeuksellisen harras buddhalainen. Hän sanoi, että buddhalaisuudessakin on ”kaste”, joka merkitsee vihkiytymistä hotokeille (vainajahengille) ja jollekin muullekin. Hän itse on ottanut sen kasteen. Samoin tekevät kuulemma buddhalaiset papitkin. Näin seuraava tapaamisemme peruuntui, samoin kuin pastorin tapaaminen. ”Jeesus, kutsu sinä uudestaan Yukikoa ja anna hänen äitinsä säilyttää luottamus ja rakkaus sinuun. Amen.”

Kesä

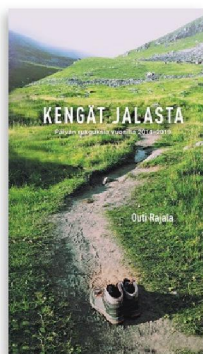

jatkui kuumana pitkälle syyskuulle asti. Tänäkin on, eilisen taifuunin jäljiltä, noin +30° sekä sisällä että ulkona. Paras vuodenaika, syyskuu, alkaa kuitenkin jo olla käsillä. Tänä vuonna kirkon puutarhassa kasvava viikunapuu antoi huippusadon. Seurakuntalaiset olivat keränneet satoa jo elokuussa, mutta minunkin kerättäväkseni jäi vielä monta satsia.

Herkullisimmista hedelmistä kilpailivat myös (hengenvaaralliset) ampiaiset (ks. ylin kuva). Ensimmäistä kertaa pääsin niitä näin läheltä kuvaamaan. Hoitamaton viikunaköynnös tuotti tänä vuonna kaksi rypäletertua.

Rukousaiheita

- . 29.9. evankelioimiskokous
- . Midorikko-lastenkokous valmisteluineen 27.10.
- . Pikkulänsi ja tyttärensä Yukiko

Kengät jalasta

Valikoima Outi Rajalan kirjoittamia Päivän rukouksia, joita on julkaistu Kylväjän sivuilla ja Facebook-seinällä. Rukoukset sanoittavat monia elämäntilanteita ja tunteja ja niiden riveillä eletään mukana myös lähetystyön vaiheissa. 192 s.

Tilaa verkkokaupasta: www.palamaailmalta.fi
asiakaspalvelu@palamaailmalta.fi
p. 044 0265 465

UUTUUS!

20 €

Kiitos kaikesta muistamisesta!
Paperipostia olen saanut seuraavilta:
Aili H., Vuokko H. sekä Hallikkaat &
Suuriniemet. Lämmin kiitos!

T. Lea

KIRJEEN POSTITUS JA RENKAAN YHDYSHENKILÖT:

Eila ja Timo Kiema, Kaarnatie 17, 84100 Ylivieska
puh. 050-541 3159, sähköposti: eila.kiema@kotinet.com

Jos haluat tilata kirjeen (paperisena tai s-postina), lopettaa sen tilauksen tai jos osoitteesi muuttuu, ilmoita siitä suoraan Kylväjän toimistoon: osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

TALOUELLINEN KANNATUS:

Nooa Säästöpankki IBAN:FI57 4405 0010 0212 96

Jos haluat maksaa kannatusmaksua, laita tiedonanto-osaan: Lea Lukan työlle sekä oman seurakuntasi nimi TAI mieluiten käytä pelkkää viitenumeroa, jonka saat kysymällä Irene Maliselta Kylväjän toimistosta (puh. 09-253 254 27 tai 044-5958252 tai irene.malinen@kylvaja.fi). Viitenumero löytyy myös osoitteesta <http://www.flom.fi/index.php?/talous/viitenumero>. Valitse ensimmäisestä lokerosta lähetin nimi ja toisesta lokerosta seurakuntasi nimi. Esimerkkejä viitenumeroista: Eura 38051 4368; Jämsä: 38051 41475; Karvia: 38051 44346; Parkano: 38051 44566; Pudasjärvi: 38051 42490; Sääksmäki: 38051 41815.

Jouluna lähetystyössä

5 €

www.palamaailmalta.fi, p. 0440 265 465

Lähetisyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, TIKKURILA
Puh. (09) 253 254 00

Postiosoite: Lähetisyhdistys Kylväjä
PL 188, 01301 VANTAA

www.kylvaja.fi
kylvaja@kylvaja.fi

Toimisto avoinna klo 9.30–16.00.

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96 BIC ITELFIHH

Rahankeräyslupa: <http://www.kylvaja.fi/lahjoita/>